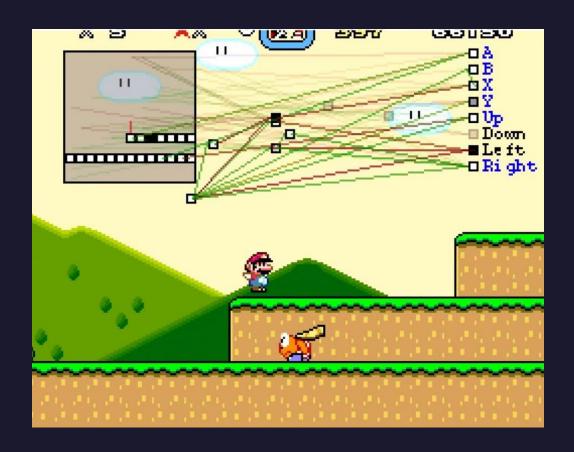
Silviu Stăncioiu

Motivație

- Probleme generale de machine learning (ex: XOR)
- Pole Balancing
- Agenți virtuali

Exemplu

• It's a me, Mario!

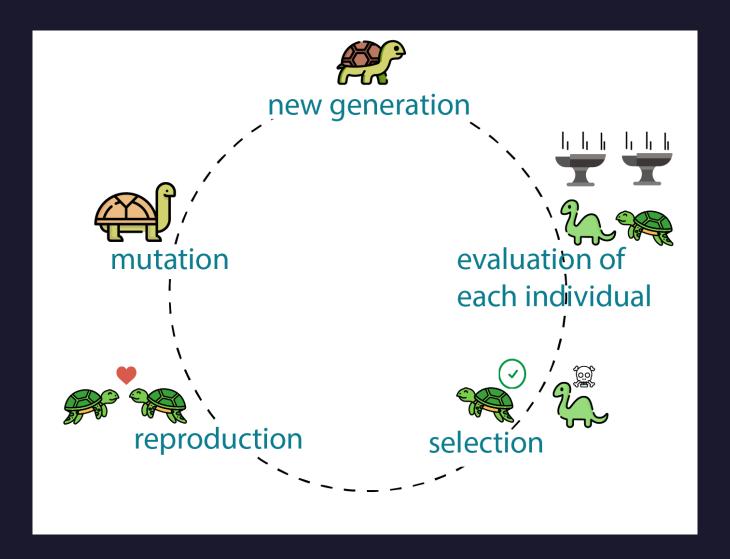

https://youtu.be/qv6UVOQ0F44

Algoritmi genetici

- Inspirați din evoluția naturală
- Se pornește de la o populație de indivizi codificați într-un anumit fel.
- Se măsoară performanța acestora și li se atribuie un scor (numit fitness).
- Cei mai buni indivizi sunt selectați, iar genele lor sunt combinate pentru a forma noi indivizi (crossover).
- Codificările noilor indivizi sunt modificate puțin pentru a avea diversitate (mutații).
- Când populația nouă este pregătită, aceasta înlocuiește populația veche.

Algoritmi genetici

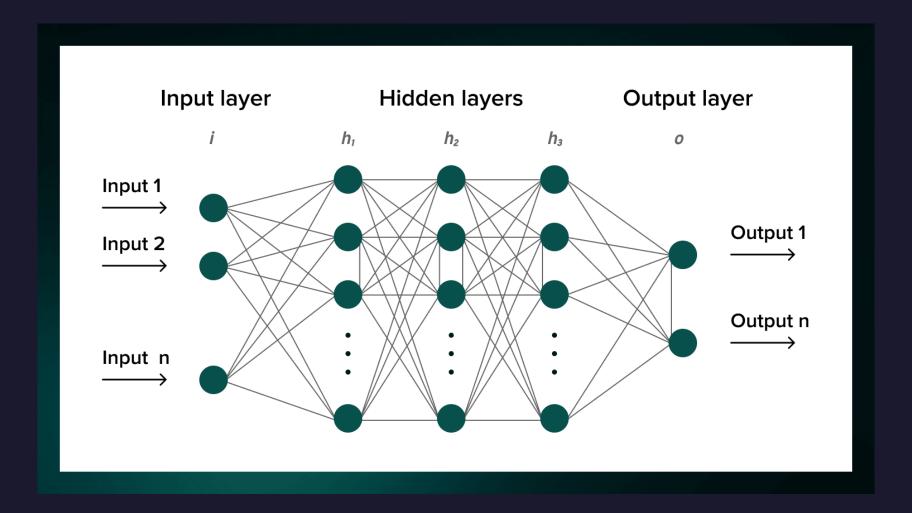
Algoritmi genetici - optimizări

- Se pot păstra copii ale celor mai buni indivizi de la o generație la alta pentru a asigura că **fitness**-ul nu scade.
- Se pot introduce noi indivizi aleatori în populație pentru a păstra diversitatea.
- Se pot ajusta fitness-urile indivizilor după ce evaluarea lor a luat sfârșit.
- Se pot schimba parametrii de evoluție în timpul rulării.
- Se poate schimba mediul în care agenții sunt evoluați.

Rețele neuronale

- Grafuri formate din noduri (neuroni) de 3 tipuri: input, output și hidden.
- Există muchii care unesc aceste noduri și care au atașate un număr numit weight.
- Valorile nodurilor sunt înmulțite cu valorile muchiilor, iar rezultatele sunt acumulate în nodurile următoare.
- Nodurile hidden și cele de output pot apela o funcție asupra valorilor acumulate în acestea.

Rețele neuronale

Rețele neuronale

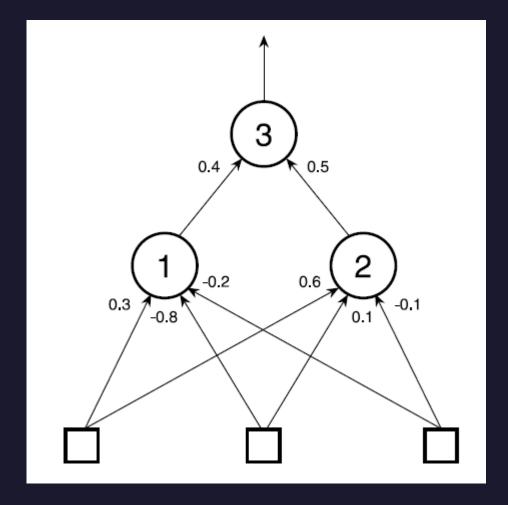
- Pot fi antrenate în mai multe moduri
- Backpropagation
- Algoritmi Genetici

Rețele neuronale antrenate folosind algoritmi genetici – vl

- Populația este reprezentată de rețele neuronale cu aceeași structură
- Codificarea unui individ este reprezentată de **weight**-urile acestuia (un **weight** reprezintă o genă).
- Crossover: Pentru fiecare weight al unei rețele copil, se aleg weight-uri fie de la un părinte, fie de la celălalt.
- Mutații: Există șansă ca weight-urile copiilor să fie perturbate puțin.

Rețele neuronale antrenate folosind algoritmi genetici – vl

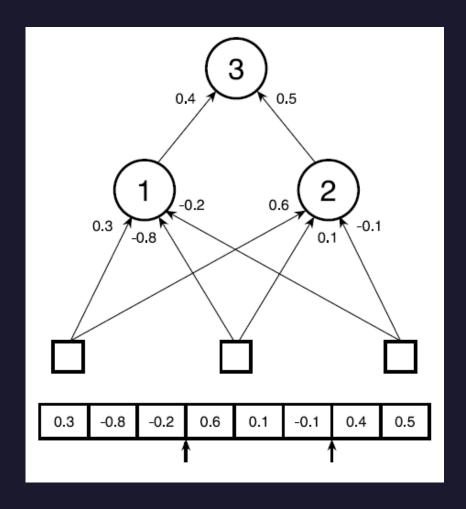
- Exemplu codificare individ:
- 0.3, -0.8, -0.2, 0.6, 0.1, -0.1, 0.4, 0.5

Rețele neuronale antrenate folosind algoritmi genetici – v2

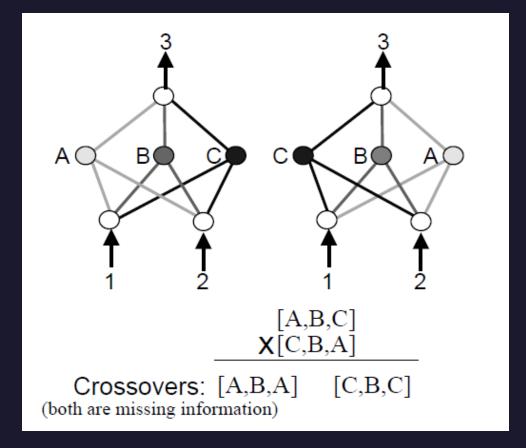
- Varianta anterioară făcea **crossover**-ul să se comporte ca o **mutație** (neuroni combinați doar parțial)
- Putem considera o genă ca fiind toate weight-urile care duc către un neuron.

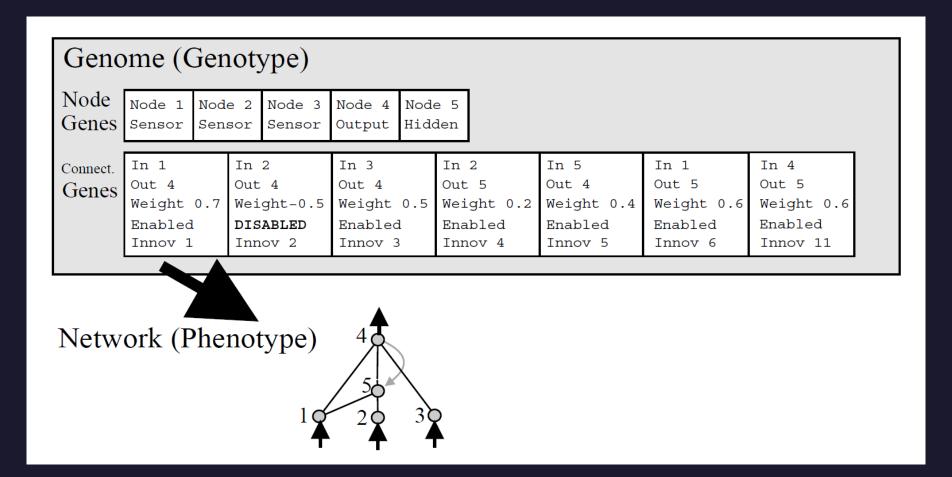
Rețele neuronale antrenate folosind algoritmi genetici – v2

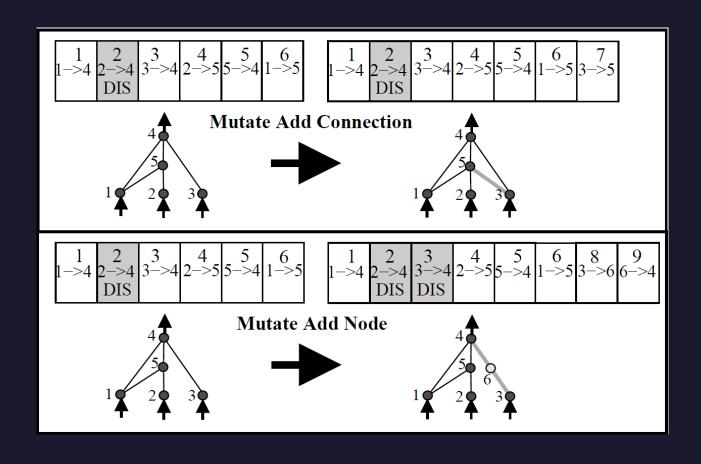
- Structura rețelelor nu mai este fixă, și este și ea la rândul ei evoluată folosind algoritmi genetici.
- Evoluția este mai naturală, genele sunt adăugate incremental.
- Învățarea este mai eficientă deoarece se pornește de la rețele neuronale mici.
- Nu mai este nevoie de o configurare manuală a structurii rețelei (de regulă prin trial & error).

- Cum codificăm rețelele?
- Cum facem Crossover? Dar mutații?
- Cum păstrăm inovațiile structurii?

- Avem 3 tipuri de mutații
- Perturbăm weight-uri (ca în cazul rețelelor anterioare)
- Adăugăm muchii între noduri neconectate.
- Adăugăm noduri de-alungul unor muchii (muchia inițială este dezactivată, iar alte două sunt adăugate în loc. Una din ele are weight I, iar cealaltă are weight-ul muchiei dezactivate pentru a nu perturba prea mult comportamentul rețelei.)

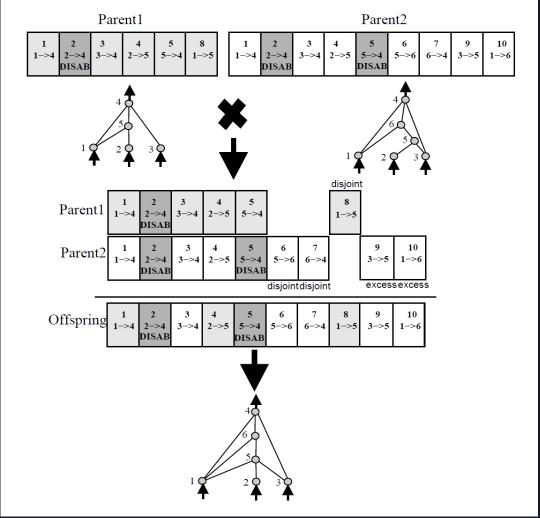

- Dimensiunea rețelelor tot crește
- Cum știm ce gene putem combina?

- Având două rețele diferite dorim să aflăm care sunt genele comune ale acestora pentru a putea face crossover.
- Atunci când neuroni sau muchii sunt adăugate la o anumită epocă, acesora li se atribuie un ID numit innovation number.
- Se poate implementa folosind o variabilă globală global innovation number.
- Dacă în cadrul unei epoci se adaugă aceași caracteristică, atunci va avea același innovation number.
- Se poate implementa prin folosirea unei liste în care se află inovațiile epocii respective.

- Crossover-ul se face între 2 părinți. Aceștia pot avea gene comune sau specifice (disjoint, excess).
- În cazul genelor comune, copiii primesc aleator gena fie de la un părinte, fie de la celălalt.
- În cazul celor specifice (disjoint, excess), copiii primesc genele părintelui cu fitness-ul mai mare.
- Dacă o genă este activă în cazul unui părinte și inactivă în cazul celuilalt, atunci se alege aleator dacă aceasta va fi activă sau nu în cazul copiilor.

• În acest exemplu, părinții au fitness-ul egal.

- Nu are sens să antrenăm rețelele neuronale mici în același mod ca pe cele mari.
- Rețelele mici evoluează mai repede.
- Rețelele mici sunt mai sensibile la adăugarea de noi muchii și noduri, fapt ce le poate scădea fitness-ul mai dramatic.
- Este nevoie de un mecanism de specii.

- Fiecare individ aparține unei specii
- O specie este reprezentată de către un individ aleator g al acesteia.

ullet Pentru a determina dacă un individ se află într-o specie se calculează δ astfel

$$\bullet \ \delta = \frac{c_1 E}{N} + \frac{c_2 D}{N} + c_3 \cdot \overline{W}$$

- Unde E este numărul de gene **excess**, D este numărul de gene **disjoint** iar \overline{w} este suma diferențelor **weight**-urilor dintre individ și individul reprezentant al speciei. c_1 , c_2 , c_3 și N sunt constante.
- δ se compară cu o valoare δ_t . Dacă $\overline{\delta} < \delta_t$, atunci individul se află în specie.
- Dacă individul nu se poate încadra în nicio specie atunci când este adăugat în populație, se va crea o specie nouă, în care acest individ este reprezentant.

- Pentru fitness se folosește explicit fitness sharing.
- Speciile nu pot deveni prea mari/ dominante deoarece **fitness**-ul acestora va scădea din cauză mărimii speciei.

•
$$f_i = \frac{f_i}{E_{j=1}^n sh(\delta(i,j))}$$

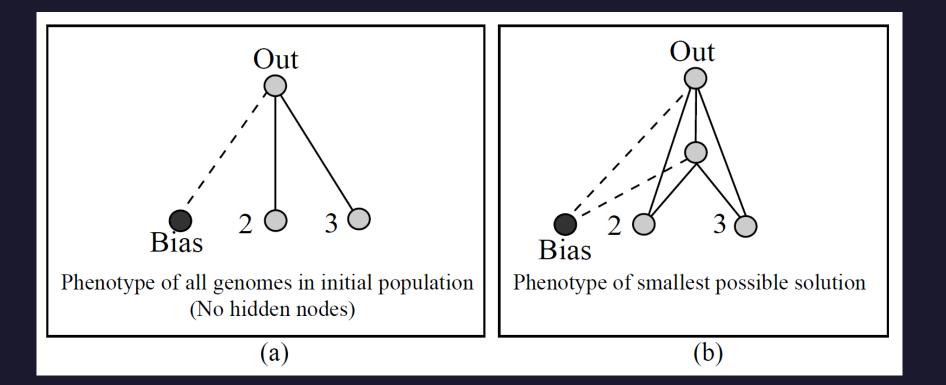
- Funcția sh returnează 0 atunci când $\delta(i,j)$ este mai mare decât threshold-ul δ_t și 1 în caz contrar.
- Astfel, cu cât specia individului i este mai mare, cu atât fitness-ul acestuia va deveni mai mic.

- Posibili parametrii:
- Populație: 150 indivizi
- Coeficienți: $c_1 = 1.0$, $c_2 = 1.0$, $c_3 = 4.0$
- δ_t =3.0
- Mutație: 80% șansă de perturbare a weight-urilor, 10% șansă weight-uri noi.
- Crossover: 75% șansă ca o genă dezactivată a unui părinte să fie dezactivată și pentru copil.
- 25% din populație rezultă din mutații fără crossover.
- Şansă de crossover între specii: 0.00 l

- Şansă de a adăuga un nod nou: 0.03
- Şansă de a adăuga o muchie nouă: 0.05
- Funcție de activare a nodurilor:

$$\bullet \ \varphi(x) = \frac{1}{1 + e^{-4.9x}}$$

Problema XOR

Referințe

- Kenneth O. Stanley & Risto Miikkulainen (2002). "Evolving Neural Networks Through
 <u>Augmenting Topologies"</u> (PDF). Evolutionary Computation. 10 (2): 99—
 127. <u>CiteSeerX 10.1.1.638.3910 doi 10.1162/106365602320169811 PMID 12180173 S2</u>
 <u>CID 498161</u>
- Mat Buckland and Mark Collins. 2002. Al Techniques for Game Programming. Premier Press.